

fremtidige Ordning med Hensyn til Teatrets Forhold til Statskassen og med Hensyn til Teatrets administrative Stilling. Det fremgaar heraf, at Ministeriets Opfattelse er den, at Teatret bør have en Bestyrelse, der er saaledes sammensat, at der sikres en fast Ledelse af saavel den kunstneriske som den økonomiske Side af Driften, og at der bør gennemføres en fast Tilskudsordning, hvorefter Teatrets Styrelse i videst muligt Omfang skal være selvstændig, idet den paa den anden Side skal have det fulde kunstneriske og økonomiske Ansvar for Teatrets Ledelse. Med Hensyn til Tilskudsspørgsmaalet vil der formentlig blive foreslaaet en Prøvetid paa f. Eks. 3 Aar fra Dobbeldriftens Ikrafttræden, i hvilket Tidsrum man af Hensyn til de manglende Erfaringer, navnlig for Indtægternes Vedkommende, maa gøre Tilskudsordningen mindre absolut, men baade for denne Periode og for den derefter følgende Tid tænker man sig Forholdet ordnet saaledes, at man undgaar, at Teatret, som nu sket i en Aarrække, lever paa Statstilskud i Form af Laan, idet hele Teatersagen, saafremt den økonomiske Ordning svigter, eller hvis man i det hele finder Dobbeltscenedriften utilfredsstillende, bliver at forelægge Rigsdagen.

Udvalget har efter Sagens Natur ikke kunnet tage Stilling til Ministeriets foran givne Planer, men er enig med Ministeren i, at et Forslag til Revision af Loven af 13. Maj 1911 om det kongelige Teaters Forhold fremsættes snarest belejligt efter heromhandlede Lovforslags Vedtagelse.

Med disse Bemærkninger indstiller Udvalgets Flertal Lovforslaget *uforandret* til Vedtagelse.

Et *Mindretal* (J. Oskar Andersen) kan ganske vist billige de Tanker, de to Lovforslag er Udtryk for; men da det gennem Udvalgsbehandlingen er fastslaaet, at Opførelsen af den foreslaaede Bygning til Statsradiofonien (der tillige skal muliggøre Gennemførelsen af Dobbeltscenedriften ved

det kongelige Teater) skal ske efter den gennem Lovforslagernes Bemærkninger og Bilag skitserede Plan af Arkitekt *H. Jacobsen*, som Mindretallet for det nye Teaters Vedkommende maa anse for højst utilfredsstillende og uegnet til at skaffe det kongelige Teater de Virkekaar, som er ønskelige eller endog nødvendige for det, maa dette Mindretal anse det for uforvarsomt at fremme Lovforslagene. — Den Forhaabning, der ved Lovforslagernes Fremsættelse vakttes hos det om nu at naa til en lykkelig Løsning af Dobbeltsceneplanen, da Ministeren for offentlige Arbejder jo erklærede sig villig til Forhandling om alle Enkeltheder vedrørende Forslaget, og da Bemærkningerne til Lovforslaget vedrørende det kongelige Teaters Bygnings- og Sceneforhold udtrykkelig paa 3die Side, Sp. 1, udtalte, at (Undervisningsministeren): „maa tage ethvert Forbehold med Hensyn til Enkeltheder i den indre Anordning“, er slaaet ganske fejl. — Mindretallet skulde, hvor haardt det end falder det, se bort fra den Vandalisme, det synes det at være at paaklister en Bygning af saa fremragende arkitektonisk Værdi som det kongelige Teater det silopakhusagtige Taarnuhyre i ganske disparat Stil, der projekteres opført over Tordenskjoldsgade; ligesaa fra det meget utiltalende i, at Arkitekten ved et projekteret stort Prydvindu i nævnte Overbygning forsynder sig mod den elementære Lov for god Bygningskunst, at et Ydre bør være passende Udtryk for det Indres Anvendelse. Det skulde ligeledes, om end med Uvillie, se bort fra, at Overbygningen paa aldeles hensynsløs Maade forringer private Ejendommers Værdi i Tordenskjoldsgade (i øvrigt ogsaa i Heibergsgade) ved at berøve dem Lys, og fra det betænkelige i den projekterede Overbygning af Heibergsgades Fortov — dette kunde forsvares med Henvisning til den store offentlige Værdi, det har at faa en Løsning, der imødekommer Radioens og Teatrets velbegrundede Krav, men maa i øvrigt blive en Sag mellem Staten paa den ene Side og de private Ejere og Magistraten paa den anden